

Till Biblioteksstyrelsen

Med anledning av diskussionen kring läsplatser på Carolinabiblioteket vill Doktorandnämnden anföra följande.

Låg beläggning i läsesalarna kan framstå som ett problem i nuläget. Vi vill emellertid peka på vissa omständigheter som bör tas i beaktande innan beslutet verkställs.

Vid Uppsala universitet finns en mängd olika kategorier av studenter och forskare. Detta innebär att läsesalar och läsplatser bör anpassas till detta. Såvitt Doktorandnämnden känner till är beläggningsgraden i en del andra bibliotek mycket hög. Doktorandnämnden anser således att i stället för att minska tillgången på läsplatser borde Carolinas läsplatser marknadsföras i högre utsträckning än vad som sker idag vilket även skulle kunna minska trängseln på de fullbelagda biblioteken.

100 % beläggning i Carolinas läsesalar är för övrigt inte nödvändigtvis eftersträvansvärt. Tvärtom är det mycket som talar för att läsesalarna bäst kommer till sin rätt som arbetsplats vid en något lägre nyttjandegrad. Beläggningsgraden i läsesalarna fluktuerar dessutom över tid, så en låg beläggningsgrad precis i nuläget är inte någon bra indikator på behovet. Nyttjandegraden kan förändras snabbt och det är inte givet att förändringar härvidlag kan förutses.

Läsesalarna utnyttjas inte bara av studenter på grundutbildningen, utan även av doktorander inom framför allt humaniora, juridik, teologi och samhällsvetenskap. Carolina erbjuder härvidlag en lugnare arbetsmiljö för läsning och annat, när institutionsmiljön känns för stökig. Doktorandnämnden vill understryka att biblioteken är för forskare på hum/samområdet vad laboratoriesalarna är för forskare inom naturvetenskap, teknik, medicin och besläktade ämnen. Det är i den miljön forskningen till stor del bedrivs, och den kan bara till en liten del ersättas av elektroniska verktyg. En stängning av läsesalarna – och en försvärad tillgång till referenslitteraturen – skulle försämra den vetenskapliga infrastrukturen som så väl behövs inom humaniora och samhällsvetenskap i samma utsträckning som inom naturvetenskap.

På längre sikt bör en förändring av kostnadsfördelningssystemet för lokalerna övervägas. Kanske bör man fundera på att finansiera Carolina universitetsgemensamt, i likhet med Gustavianum. Framför allt är det rimligt att försöka påverka fastighetsägarens hyressättning. Det är inte rimligt att universitetet betalar marknadshyra för en ändamålsfastighet som Carolina Rediviva, som inte rimligen kan användas av någon annan för något annat ändamål. Härvid bör man hålla i minnet att Carolina är en av de främsta symbolerna för vårt universitet och helt central för vårt ”varumärke”. I Carolinabiblioteket kan vi erbjuda något unikt som de mindre och yngre lärosätena inte har någon motsvarighet till. Värdet av detta är

Uppsala studentkår Doktorandnämnden

svårt att mäta, men en viktig beståndsdel torde vara att biblioteket även framgent är levande och att det inte förvandlas till ett museum. Även framtidens studenter och doktorander borde få möjlighet att ta del av den unika miljö Carolina erbjuder. Carolina Rediviva har alla förutsättningar som krävs för att fortsätta vara ett av Uppsala universitets starkaste marknadsföringskort vilket Doktorandnämnden anser försvagas avsevärt om den föreslagna nedskärningen av läsplatser genomförs. Risken med att förvandla Carolina till ett museum är att ännu färre studenter tar sig dit, vilket skulle göra biblioteket anonymare och mer främmande för studenterna. I värsta fall blir konsekvensen av detta att studenternas Carolina går i graven och ersätts av en steril förvaringsplats för universitetets kulturarv.

Mattias Wiggberg
Ordförande

Henrik Alm
Vice ordförande